



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 7529/23
Дана 22.05.2024. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу судија: Јасмина Савић, председник већа, Љиљана Коруга и Мирослав Ћисалов, чланови већа, са судским саветником Јеленом Јордовић, записничарем, решавајући по тужби тужиле АА из ..., ..., коју заступа Бранислав Милојичић, адвокат из Апатина, Средња 2, против туженог Школског одобра Гимназије и стручне школе “...” у ..., кога заступа мр Владимир Симин, адвокат из Апатина, Рибарска 59, ради поништаја одлуке туженог број 505 од 26.06.2023. године, у предмету из радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 22.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Управни суд се оглашава **СТВАРНО НЕНАДЛЕЖНИМ** за одлучивање у овој правној ствари и предмет уступа Основном суду у Сомбору, као стварно и месно надлежном суду.

Образложење

Тужилца је, преко пуномоћника, дана 24.07.2023. године поднела тужбу Управном суду против туженог Школског одбора Гимназије и стручне школе “...” у ..., ради поништаја одлуке број 505 од 26.06.2023. године, којом је одбијена као неоснована жалба тужиле изјављена на решење директора Гимназије и стручне школе “...” у ... број 417/2023 од 06.06.2023. године, којим је тужилци изречена дисциплинска мера – новчана казна у висини од 10% плате у трајању од 3 месеца због учињене лакше повреде радне обавезе.

Тужени је, преко пуномоћника, у одговору на тужбу оценио да је тужба у целисти неоснована и да је као такву суд треба одбити, а тужилцу обавезати да туженом надокнади трошкове управног спора.

У поступку испитивања поднете тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност у складу са одредбама члана 15. став 1. и члана 17. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), које се у управном спору сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. ој 111/09), Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Законом о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 10/23) је прописано: да основни суд у првом степену, поред осталог, суди и у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о праву, обавези и одговорности из радног односа (члан 24. став 3.); да Управни суд суди у управним споровима (члан 31. став 1.).

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) прописано је: да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим у погледу којих је предвиђена друга судска заштита (став 1.); да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2.); да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3.). Чланом 4. истог закона прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари, док је чланом 5. прописано да управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Према одредби члана 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), овим законом се уређују правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује (поред осталих) у парницама за решавање спорова из радних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 56. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава (“Службени гласник РС” број 101/13) прописано је да основни судови јесу: Основни суд у Сомбору, за територију општина Апатин и Оџаци и за град Сомбор.

Одредбама Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“ бр. 88/17...92/23) прописано је: да се овим законом уређују и радни односи запослених у установи (члан 1. став 2); да делатност образовања и васпитања обавља установа (члан 13. став 1); да делатност образовања и васпитања обављају у средњем образовању и васпитању – гимназија, стручна школа, средња уметничка школа, мешовита школа и средња школа за ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом (члан 89. став 1. тачка 3).

Према одредби члана 168. Закона о основама система образовања и васпитања, којом је прописана правна заштита запослених у установама које обављају делатност образовања и васпитања у основном образовању и васпитању, на решење о оставаривању права, обавеза и одговорности запослени има право на жалбу органу управљања, у року од 15 дана од дана достављања решења директора (став 1), ако орган управљања не одлучи по жалби или ако запослени није задовољан другостепеном одлуком, може се обратити надлежном суду у року од 30 дана од дана истека рока за доношење решења, односно дана достављања решења (став 7) а у радном спору запослени који побиија коначно решење, тужбом мора обухватити и првостепено и другостепено решење.

Законом о основама система образовања и васпитања није предвиђено да суд у управном спору одлучује о законитости одлука којима се решава о правима, обавезама и одговорности из радног односа запослених у средњем образовању и васпитању.

Из цитираних одредаба Закона о основама система образовања и васпитања и Закона о управним споровима произлази да се судска заштита права из радног односа, запослених у установама које обављају делатност образовања и васпитања у средњем образовању и васпитању, остварује тужбом у парничном поступку у радном спору, пред основним судом у складу са цитираним одредбама члана 1. Закона о парничном поступку и члана 24. став 3. Закона о уређењу судова, а не по тужби у управном спору пред Управним судом. Ово због тога што надлежни орган одлуком о правима, обавезама и одговорностима из радног односа запосленог у установи која обавља делатност образовања и васпитања у основном образовању и васпитању, не решава у управној ствари у вршењу јавних овлашћења, из ког разлога ова одлука није управни акт у управној ствари у смислу одредаба члана 3. став 1. и чланова 4. и 5. Закона о управним споровима, као ни појединачни акт из одредаба члана 3. ставови 2. и 3. истог закона о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Како је тужиља у поднетој тужби истакла тужбени захтев да суд поништи одлуку Школског одбора Гимназије и стручне школе "...” у ..., број 505 од 26.06.2023. године, којом је одбијена као неоснована њена жалба изјављена на решење директора Гимназије и стручне школе "...” у ... број 417/2023 од 06.06.2023. године, којим је тужилци изречена дисциплинска мера – новчана казна у висини од 10% плате у трајању од 3 месеца због учињене лакше повреде радне обавезе, Управни суд налази да се у конкретном случају ради о спору из радног односа запослене наставнице историје у средњем образовању и васпитању.

Стога за поступање по тужби у овој правној ствари је надлежан основни суд и то Основни суд у Сомбору, на основу одредбе члана 24. став 3. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 56. Закона о седиштима им подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" број 101/13).

Са наведених разлога, Управни суд је на основу чланова 15. и 17. и члана 40. став 1. Закона о парничном поступку, који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.05.2024.године, III-3 У. 7529/23

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа- судија
Јасмина Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ